

Жоел кітабы және Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі - Отыз бесінші саны

Jeff Pippenger

2026-01-27

Отыз бесінші саны

Early Writings кітабының 81-бетінде (ал «81» — бір құдайлық Ұлы Бас Діни Қызметкер мен сексен діни қызметкердің нышаны) Уильям Миллердің екінші түсі жазылған.

Набуходоносор сияқты, Уильям Миллер де екі түс көрді. Даниял кітабының төртінші тарауындағы Набуходоносордың екінші түсі Мұсаның Леуіліктер 26-тараудағы «жеті рет» деген аясының аясында берілген. Миллер 2,520-ны үйреткен кезде, Леуіліктер жиырма алтыншы тарауындағы «жеті рет» ұғымын түсіндіру үшін Даниялдың төртінші тарауын қолданды, дегенмен оны «жеті рет» деп атады. Миллер өзінің Набуходоносор арқылы бейнеленгенін танымады, бірақ төртінші тараудағы Набуходоносордың 2,520 күні Миллердің түсіндегі шаң-тозаңды сыпырушы адам келгенге дейін әрі «scatter» сөзімен, әрі оның «жеті рет» орын алуымен бейнеленеді.

Уайт әпке Миллерді «Әке Миллер» деп атайды, бірақ мұны католиктердің пұтқа табынушылық мәніндегі «әке» деуі сияқты емес, қайта, әке Ыбырайымға ұқсас патриархалдық мағынада қолданады. Миллер — рәміз; ол — келісім адамы, жүз қырық төрт мыңмен жасалатын соңғы келісімге апаратын жол бойындағы Киелі кітаптық рәміздер тізбегін білдіреді. Жоел бізге соңғы күндері карттардың түс көретінін хабарлайды, ал Уильям Миллер — біздің тарихымыздағы сол карт адам, сондай-ақ Уильям Тиндейлдің мына пайғамбарлығын орындаған егінші де: «Егер Құдай жанымды сақтаса, көп жыл өтпей-ақ, соқа айдаған бір баланы сенен гөрі Жазбаны көбірек білетін етемін».

«Құдай Киелі кітапқа сенбеген бір диқанның жүрегіне әсер ету үшін Өз періштесін жіберіп, оны пайғамбарлықтарды зерттеуге бастады. Құдайдың періштелері сол таңдалған жанға қайта-қайта келіп, оның ойын бағыттап, Құдай халқы үшін әрдайым күңгірт болып келген пайғамбарлықтарды оның түсінігіне ашты. Ақиқат тізбегінің бастамасы оған берілді, және ол буыннан буынға қарай іздене отырып, ақырында Құдай Сөзіне таңданыс пен сүйсіну сезімімен қарады. Ол сол жерден ақиқаттың кемел тізбегін көрді. Бұрын шабыттанбаған деп санаған сол Сөз енді оның көз алдына өзінің сұлулығы мен салтанатында ашылды. Ол Жазбаның бір бөлігі екіншісін түсіндіретінін көрді, және бір үзінді оның түсінігіне жабық болған кезде, ол Сөздің басқа бір жерінен соны түсіндіретін нәрсені тапты. Ол Құдайдың қасиетті Сөзіне қуанышпен, әрі ең терең құрмет пен қастерлі үреймен қарады.» Early Writings, 230.

Миллер Тиндейлдің пайғамбарлығын орындаған диқан еді, ал оның Даниял 8:14-тің мөрінің ашылуынан жинақтаған пайғамбарлық білімін алғаш жариялауы 1831 жылы, Киелі кітаптың King James Version басылымы жарық көргеннен екі жүз жиырма жыл өткен соң болды. Джон Уиклиф, Уильям Тиндейл және 1611 жылы King James Bible басылымының жарық

көруі Тиндейлдің соқа айдаушы баласы Құдай Сөзін бірінші періштенің хабарына ашатын сәтпен аяқталатын екі жүз жиырма жылдық пайғамбарлықты бастайтын үш межені білдіреді; оның соңынан тағы екі періште еруге тиіс еді. Сол бірінші періште 1798 жылы, ал үшіншісі 1844 жылы келді. Уиклиф, Тиндейл және King James Тиндейлдің алдын ала айтқан сөзін орындайтын, әрі 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі үш періштенің тарихын бейнелейтін диқанмен байланысады.

Уильям Миллердің альфа ашуы — Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы 2 520 жыл, ал оның омега ашуы — Даниял 8:14-тегі 2 300 жыл болды. Яһуданың 2 520 жылдық бытырауы б.з.д. 677 жылы басталып, 1844 жылы аяқталды. Даниял 8:14-тегі 2 300 жыл 1844 жылы аяқталды. Екеуі де 1844 жылы бірге аяқталды, ал Уильям Миллердің альфа және омега ашуларының бастапқы нүктелері екі жүз жиырма жылға бөлінген еді. «Екі жүз жиырма» — екі куәгерге негізделген Уильям Миллердің символы. Миллердің альфа және омега ашулары 1798 және 1844 жылдарымен бейнеленеді. Солтүстік патшалыққа қарсы 2 520 жылдық бытырау 1798 жылы аяқталды, ал қырық алты жылдан кейін, 1844 жылы, 2 300 жыл аяқталды.

1798 жылы аяқталған 2 520 жыл сол мерзімді белгілейді, ал 1844 жылы аяқталған Яһудаға қарсы 2 520 жыл екі жүз жиырма жылдық кезеңді құрайды. Бұл Израильге қарсы 2 520 қырық алты жылдық пайғамбарлық кезеңді, ал Яһудаға қарсы 2 520 екі жүз жиырма жылдық пайғамбарлық кезеңді туғызатынын білдіреді. Сол кезеңнің альфасы — б.з.д. 677 жыл, ал омегасы — б.з.д. 457 жыл; бұл қырық алты жылдық кезеңнің де, екі жүз жиырма жылдық кезеңнің де альфасы 2 520 арқылы бейнеленетінін, ал екі желінің де омегасы 2 300 екенін білдіреді. 2 520 жылдық екі «шашырау» 2 520-мен басталып, 2 300-бен аяқталатын кезеңнің екі куәлігін береді. Сол екі желінің екеуі де Уильям Миллердің альфа мен омегаға қатысты ашылуларын айқындайды.

«Уильям Миллердің түсі»

«Түсімде Құдай көзге көрінбейтін қолымен маған ұзындығы шамамен он дюйм, ені мен қалыңдығы алты дюйм болатын, қара ағаш пен інжуден нәзік қиюластырылып жасалған бір ғажайып сандықша жібергенін көрдім. Сандықшаға бір кілт қоса тіркелген екен. Мен сол сәтте кілтті алып, сандықшаны аштым; сонда, таңданысым мен қайранымды арттыра, оның іші әр алуан түрдегі әрі көлемдегі асыл тастарға, гауһарларға, қымбат бағалы тастарға, сондай-ақ сан қилы өлшем мен құндағы алтын және күміс теңгелерге толы екенін көрдім; олардың бәрі сандықшаның өз орындарына әсем етіп орналастырылған екен; осылайша реттеліп қойылған күйінде олар тек күнмен ғана теңесетін нұр мен салтанатты шағылыстырып тұрды.»

«Мен оның ішіндегі нұрлылығы, сұлулығы және құндылығы жүрегімді қуанышқа бөлесе де, осы ғажайып көріністен жалғыз өзім ғана ләззат алу менің борышым емес деп ойладым. Сондықтан мен оны бөлмемдегі орта үстелдің үстіне қойып, осы өмірде адам баласы көрген ең даңқты да нұрлы көріністі көруге ынтасы барлардың бәрі келсін деп хабар тараттым.

«Адамдар жинала бастады: әуелде саны аз еді, бірақ бірте-бірте қалың топқа айналды. Олар алғаш рет сандықшаға көз салғанда, таңырқап, қуаныштан дауыстайтын. Бірақ карап тұрғандардың саны көбейгенде, бәрі асыл тастарды мазалап, оларды сандықшадан шығарып алып, үстелдің үстіне шашып тастай бастайтын.

«Мен ойлай бастадым: иесі табытшаны да, асыл тастарды да қайтадан менің қолымнан талап ететін болады; ал егер мен олардың жан-жаққа шашырауына жол берсем, оларды бұрынғыдай етіп табытшаның ішіндегі өз орындарына енді ешқашан қайта орналастыра алмаймын; әрі өзіме жүктелетін жауапкершілікке ешқашан төтеп бере алмайтындай сезіндім, өйткені ол орасан зор болар еді. Сонда мен адамдарға оларға қол тигізбеуді де, оларды табытшадан алмауды да жалбарына өтініп айта бастадым; бірақ мен неғұрлым жалбарынған сайын, олар соғұрлым көбірек шашырата түсті; енді оларды бүкіл бөлменің ішіне, еденге және бөлмедегі әрбір жиһаздың үстіне түгел шашып жатқандай көрінді.»

«Содан соң мен олардың шынайы асыл тастар мен теңгелердің арасына жалған асыл тастар мен қолдан жасалған теңгелердің сансыз көп мөлшерін шашып тастағанын көрдім. Мен олардың арсыз іс-әрекеті мен рақметсіздігіне қатты ашуланып, сол үшін оларды әшкерелеп, жазғырдым; бірақ мен неғұрлым көбірек жазғырсам, олар соғұрлым жалған асыл тастар мен жалған теңгелерді шынайыларының арасына көбірек шашты.»

«Сонда мен өзімнің тәндік жанымда ашуға булығып, оларды бөлмеден қуып шығару үшін тәндік күш қолдана бастадым; бірақ мен біреуін сыртқа итеріп шығарғанымда, тағы үшеуі кіріп келіп, өздерімен бірге кір, жаңқа, құм және неше алуан қоқыс алып енетін, ақырында олар барлық шынайы асыл тастарды, гауһарларды және тиындарды түгел жауып тастады, сөйтіп олардың бәрі көзден тасаланды. Олар сондай-ақ менің сандығымды быт-шыт етіп жыртып, оны қоқыстың арасына шашып жіберді. Менің қайғым мен ашу-ызама ешбір адам назар салмағандай көрінді. Мен мүлде еңсем түсіп, жігерім құм болып, отырып алып жыладым.»

«Осылайша өзімнің зор жоғалтуым мен жауапкершілігім үшін жылап, қайғырып отырғанымда, мен Құдайды есіме алып, Ол маған жәрдем жіберсін деп шын жүректен дұға еттім. »

«Сол сәтте есік ашылып, бөлмеге бір адам кірді; сонда халықтың бәрі одан шығып кетті. Ал ол, қолында шаң сүрткіш щеткасы бар күйінде, терезелерді ашып, бөлмеден шаң мен қоқысты сыпырып шығаруға кірісті.

«Мен одан тыйыла тұруын жалбарына өтіндім, өйткені қоқыстың арасында шашылып жатқан кейбір асыл інжу-маржандар бар еді.»

Ол маған «қорықпа» деді, өйткені оларды «өз қамқорлығына алмақ» еді.

«Содан кейін ол топырақ пен қоқысты, жалған асыл тастар мен қолдан жасалған теңгелерді сыпырып жатқанда, олардың бәрі бұлттай көтеріліп, терезеден сыртқа шығып кетті де, жел оларды алып кетті. Әбігер үстінде мен көзімді бір сәтке жұмдым; қайта ашқанымда, қоқыстың бәрі жоқ болып кеткен еді. Ал қымбат бағалы асыл тастар,

гауһарлар, алтын мен күміс теңгелер бөлменің түкпір-түкпіріне молынан шашылып жатты.»

«Содан кейін ол үстелдің үстіне алдыңғысынан әлдеқайда үлкен әрі көріктірек бір сандықшаны қойып, асыл тастарды, гауһарларды, теңгелерді уыстап жинап алып, олардың бірде-біреуі қалмағанша, сандықшаға тастай берді, әйтсе де гауһарлардың кейбірі түйреуіштің ұшындай ғана еді.»

Сонда ол мені: «Кел де, көр», — деп шақырды.

«Мен сандықтың ішіне қарадым, бірақ көрген көріністен көзім қарықты. Олар бұрынғы даңқынан он есе артық жарқырап тұрды. Мен оларды шаң-тозаңға шашып, таптап кеткен әлгі зұлым адамдардың аяқтары құмға әбден ысқылап тазартқан болар деп ойладым. Олар сандықтың ішінде әсем тәртіппен, әрқайсысы өз орнында орналасыпты, оларды ішке тастаған адамның еңбегінің ешбір ізі көрінбеді. Мен зор қуаныштан айқайлап жібердім, сол айқай мені оятты». Early Writings, 81–83.

«81» беттен бастала отырып, діни қызметкерлердің нышаны болып табылатын түс Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуінің Уильям Миллердің адамдығы арқылы Құдайлық тарапынан жинақталған іргетастық ақиқаттарды жою ісінің тарихын айқындайды. Бұл тарих Миллердің «зор қуаныштан айқайлап жіберуімен» аяқталады, әрі сол айқай оны «оятты». Түсте бейнеленген тарих Үшінші періштенің қатты дауысы кезінде, яғни Түн ортасындағы айқайдың шарықтау шегінде, өз қорытындысына жетеді. Миллер түсінің тарихи баяны сондай-ақ Миллериттер тарихының межелік кезеңдерін де бейнелейді, сондықтан ол бір жүз қырық төрт мыңдық қозғалысының параллель тарихын да бейнелейді. Бұдан кем емес маңыздысы — түстің тарихи бейнеленуі 2023 жылы қайтадан қайталана бастаған тарихтың пайғамбарлық фракталын да қамтиды.

Жүз қырық төрт мыңның тарихында танылған ақиқаттың асыл тастары 2004 жылы қоғамдық жазбаға енгізілді, содан кейін тағы да 2012 жылы, Хабаккуктің Кестелерінің таныстырылымы шашырап кетуге тағайындалған бір топты жинаған кезде, енгізілді. Сол ақиқаттар 2004 жылы, 1989 жылы мөрі ашылған ақиқаттардың алғашқы таныстырылымымен, кестеге қойылды. Сол кезде хабарды «аз ғана» адам қарастырды, бірақ 2012 жылы Habakkuk's Tables деп аталған 95 таныстырылымнан тұратын топтама қалың жұртты алып келді, өйткені «адамдар келе бастады, әуелде саны аз еді, бірақ кейіннен қалың жұртқа айналды».

2012 жылдан бастап 2020 жылғы 18 шілдеге дейін сол ақиқаттар біртіндеп бытыратылып, қоқыспен жабылды. 2020 жылғы 18 шілдеде Аббақұқтың кестелері туралы хабардың жақтаушылары үш жарым күндік мерзімге бытыратылды.

Олар өз куәліктерін аяқтаған кезде, тұңғыық шыңыраудан шығатын аң олармен соғыс жасап, оларды жеңіп, өлтіреді. Олардың өлі денелері рухани мағынада Содом және Мысыр деп аталатын ұлы қаланың көшесінде жатады; сол жерде біздің Иеміз де айқышқа шегеленген еді. Халықтардан, рулардан, тілдерден және ұлттардан болғандар олардың өлі денелерін үш жарым күн бойы көріп, олардың өлі денелерінің қабірлерге

қойылуына жол бермейді. Жер бетінде тұратындар оларға қарап қуанып, шаттанады және бір-біріне сыйлықтар жібереді, өйткені осы екі пайғамбар жер бетінде тұратындарды азапқа салған еді. Аян 11:7–10.

2023 жылғы 30 желтоқсан, сенбі күні, Future for America 2020 жылғы 18 шілдеден бергі өзінің алғашқы ашық жиналысы үшін Zoom кездесуіне қатысты. 2023 жылғы 30 желтоқсан — 2020 жылғы 18 шілдеден кейінгі 1 260 күн, немесе «үш жарым күн». Ілияс пен Мұса көшеде өлі жатқан кезде, өзге топ «қуанып» жатыр. Future for America 2023 жылғы шілдеде пайғамбарлық хабарды жариялауға қайта оралған еді, өйткені сол кезде бүкіл жер жүзіне таралуға тиіс болған хабар пайғамбарлық қажеттілік бойынша «айдалада» келуге тиіс еді. Үш жарым күн, немесе 1 260 күн — айдала.

Сол кезде әйел шөл далаға қашып кетті; онда Құдай оған арнап орын дайындаған еді, сол жерде оны бір мың екі жүз алпыс күн бойы асырап-бағуы үшін. Аян 12:6.

«Шөл» — «бір мың екі жүз алпыс күн», яғни 1 260 күн, бұл сондай-ақ «үш жарым күн» болып табылады және Аян 12:6-да бейнеленген, ал «126» — 1 260-тың оннан бірі. Сол кезде мөрі ашылған таңғажайып ақиқаттардың бірі — Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті рет» дұғасының орындалуы ретінде тәубеге келудің қажеттілігі болды.

1 260 күн сондай-ақ 2 520 күннің де нышаны болып табылады. Солтүстік патшалыққа қарсы айтылған «жеті уақыт» б.з.д. 723 жылы басталып, 1798 жылы аяқталды. Оның орта нүктесі — 538 жыл; осылайша қасиетті орын мен қосты пұтқа табынушылық 1 260 жыл бойы таптап-жаншыған кезең, содан кейін қасиетті орын мен қосты папалық 1 260 жыл бойы таптап-жаншыған кезең қалыптасады. Бұл пайғамбарлық құрылым Мәсіхтің шомылдыру рәсімінен айқышқа дейінгі 1 260 күнмен үйлеседі, одан кейін Ізгі хабар басқа ұлттарға барған б.з. 34 жылына дейінгі 1 260 пайғамбарлық күн келеді. Демек, екі куәгердің куәлігі бойынша, 1 260 — 2 520 күннің бір бөлігі, яғни Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы Мұсаның «жеті уақыты».

2020 жылғы 18 шілде, сенбіден 2023 жылғы 30 желтоқсан, сенбіге дейін созылған шөлдегі дауыс кезеңі 2023 жылдың шілдесінде айқайлай бастады, ал «шөл» кезеңі 2023 жылғы 30 желтоқсан, сенбі күні аяқталған кезде, Мұса мен Ілиястың қайта тірілуі келіп жетті. Дауыстың хабары әрбір реформалық қозғалыстағы қатарлас алғашқы түңілу нүктесінің watermark-ы 2020 жылғы 18 шілдеге қатысты жалған алдын ала айтуды он қыз туралы астарлы әңгіменің мәнмәтінінде түсіндіретінін анық көрсетті. Ол ерлер мен әйелдерді Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы дұғамен бейнеленген тәубеге шақырды. Миллердің түсі дәл сол тәубені бейнелейді, ол былай деп жазғанда: «Мен осылайша өзімнің ұлы жоғалтуым мен жауапкершілігім үшін жылап, қайғырып отырғанымда, Құдай есіме түсті, әрі Ол маған көмек жіберсін деп шын жүректен дұға еттім.»

Кел де, көр

Миллердің түсі «келіп, көріңдер» деген екі тіркеспен бөлінеді. Бірінші жолы Миллер адамдарды «келіп, көріңдер» деп шақырады, ал екінші жолы «шаң сұртетін қылшақ ұстаған адам» Миллерді келіп көруге шақырады. «Келіп, көріңдер» — ашылған пайғамбарлық ақиқатты айқындайтын пайғамбарлық нышан. Алғашқы төрт мөрдің әрқайсысында «келіп, көріңдер» деген бұйрық бар.

Сонда мен Тоқтының мөрлердің бірін ашқанын көрдім, әрі төрт тіршілік иесінің бірінің: «Кел де көр», — деп, найзағайдың күркірегеніндей үнмен сөйлегенін естідім. ... Ол екінші мөрді ашқанда, мен екінші тіршілік иесінің: «Кел де көр», — дегенін естідім. ... Ол үшінші мөрді ашқанда, мен үшінші тіршілік иесінің: «Кел де көр», — дегенін естідім. ... Ол төртінші мөрді ашқанда, мен төртінші тіршілік иесінің: «Кел де көр», — деген дауысын естідім. Аян 6:1, 3, 5, 7.

Миллердің түсінің басындағы «кел де көр» — альфа, ал соңындағы «кел де көр» — омега. Түс басындағы мөрдің ашылуын асыл тастар ретінде сипаттайды; олар «ретке келтірілгенде, күнге ғана тең келетін нұр мен салтанатты сәулелендірді». Мәсіх Миллерді омеганы «кел де көр» деп шақырғанда, Миллер былай дейді: «көзім бұл көріністен қарығып кетті. Олар бұрынғы салтанатынан он есе артық жарқырады». Альфаның нұры күндей болды, ал омеганың нұры күннен он есе артық болды.

Шашыраңқылық

Миллердің қайғыруы мен тәубеге келуі алғашқы «кел де көр» және соңғы «кел де көр» арқылы басталған кезеңнің соңында бейнеленеді. Миллердің халыққа бір хабарды ашуынан басталып, содан кейін Мәсіхтің Миллерге бір хабарды ашуымен аяқталатын кезеңде «шашырату» сөзі «жеті рет» бейнеленеді. Миллер бұл сөзді тағы қолданатын болады, бірақ алғашқы және соңғы ашылудың арасында «шашырату» «жеті рет» білдіріледі. Киелі кітап «жеті рет» сотын «шашырату» деген сөзбен айқындайды.

Мен сендерді өзге халықтардың арасына бытыратып жіберемін, әрі сондарыңнан семсер суырамын; сонда жерлерің қаңырап бос қалады, ал қалаларың қирап, иенге айналады. Леуіліктер 26:33.

Миллер ашқан ең алғашқы ақиқат — Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» болды, әрі оның түсінде Миллердің хабары жарияланған уақыт пен Мәсіхтің хабары жарияланған уақыттың арасындағы кезеңде Уильям Миллердің еңбегімен бейнеленген барлық іргелі ақиқаттар Лаодикеялық Жетінші күн адвентизмінің теологтарының қоқысы мен жалған теңгелерімен жабылуға тиіс еді. Іргелі ақиқаттардың сол терістелуі альфа мен омега арасындағы тарих ішіндегі жеті шашырау ретінде бейнеленеді. «Жеті уақыт» — Уильям Миллердің еңбегінің нышаны, ал ол, өз кезегінде, Жетінші күн адвентизмінің негіздері болып табылады; сол негіздің нақ орталық тірегі — Даниял 8:14-тегі 2 300 күн. Мұның білдіретіні мынау: Уильям Миллердің алғашқы, яғни альфа ашылуы болған 2 520 жылдық шашырау Уильям Миллердің омега ашылуымен, яғни 2 300 күнмен аяқталған бір кезеңнің басталуын белгілейді.

Лаодикеялық Жетінші күн адвентизмі 1863 жылы «жеті мерзімді» біржола ысырып қойған кезде, олар Уильям Миллердің алғашқы ашылымын да ысырып қойды; бұл оның альфа-ашылымы әрі іргетастық ашылымы еді. Миллердің ашылымдарының соңғысы 2 300 күн болды; бұл оның омега-ашылымы әрі шарықтау ашылымы еді. 1798 жылы аяқталған «жеті мерзім» 2 520-ны белгілеген болса, 2 300 күн 1844 жылы белгіленді.

Бұл — асыл тастар жеті рет шашырап кеткеннен кейін оларды қайта жинайтын кір сыпырғыш адам. Сонда қобдиша бұрынғысынан үлкенірек те әсемірек болады және күннен он есе жарығырақ нұр шашады. Он — сынның нышаны, сондықтан сол асыл тастар күн күніне қатысты сынақ үстінде нұр шашады; демек, Миллердің түсі 1798 жылы басталып, жексенбілік заң кезіндегі үшінші періштенің қатты дауысы кезінде аяқталады.

1798 жылдан 1863 жылға дейінгі миллериттердің тарихы, сондай-ақ 1798 жылдан жуықтап келе жатқан жексенбілік заңға дейінгі тарих болып табылады. Уильям Миллердің түсінде Миллердің «кел де көр» деуінен бастап, Лас Қылшақ ұстаған адамның «кел де көр» деуіне дейін көрініс тапқан тарих әрі 1798 жылдан 1863 жылға дейінгі кезең, әрі 1798 жылдан жексенбілік заңға дейінгі кезең болып табылады. 1863 жылы аяқталатын желі — 1798 жылы басталып, жексенбілік заңда аяқталатын желінің пайғамбарлық фракталы. Бұл екі желі де Миллердің түсінде бейнеленген.

1844 жылдың 22 қазанындағы жабық есік жексенбілік заң кезіндегі жабық есіктің бейнесі болып табылады. 1844 жылы орындалған 2 300 жылдық пайғамбарлық жексенбілік заңның бейнесі болып табылады.

«Даниял 8:14-те көрсетілгендей, қасиетті орынды тазарту үшін Мәсіхтің біздің Ұлы Діни қызметкеріміз ретінде Ең Қасиетті орынға келуі; Даниял 7:13-те баяндалғандай, Адам Ұлының Ежелгі Көнеге келуі; және Малахия алдын ала айтқандай, Жаратқан Иенің Өз ғибадатханасына келуі — бір оқиғаның әртүрлі сипаттамалары; әрі бұл, сондай-ақ, Мәсіх Матай 25-тегі он қыз туралы астарлы әңгімеде суреттеген күйеу жігіттің неке тойына келуі арқылы да бейнеленеді». Ұлы Күрес, 426.

Жолдар

Миллердің ашылымдарының омегасы 2 300 жылдық пайғамбарлық болды, сондықтан 1844 жыл да, жексенбілік заң да 2 300 жылмен бейнеленеді. Бұл 2 520-ның екі желінің де альфасы, ал 2 300-дің екі желінің де омегасы екенін білдіреді; бір желі 1863 жылы аяқталады, ал екінші желі жексенбілік заңда аяқталады. Екі желіде де 2 520 пайғамбарлығы альфа, яғни іргетас тасы болып табылады. Миллериттердің іргетастық тарихындағы 1798 жылдан 1863 жылға дейінгі фрактал, сондай-ақ бір жүз қырық төрт мыңның омега, төбетастық тарихындағы басқа бір фракталмен де сәйкес келеді.

9/11-де Құдай Өз халқын Еремияның көне жолдарына қайтуға шақырды; сол жолдар іргетастар болып табылады, ал олар өз кезегінде іргетастық тарихтың хабаршысымен бейнеленеді, ал ол, өз кезегінде, өзінің іргетастық альфа-ашылымы — «жеті уақыт» арқылы бейнеленеді. «Жеті уақыт» — жүз қырық төрт мыңның іргетастарының нышаны, әрі 9/11-де

сол топтың мөрленуі іргетастарды сынайтын хабармен басталды; бұл хабар Уильям Миллер мен Адвентизмнің ең алғашқы іргетастық ақиқаты арқылы бейнеленген. 9/11-де мөрлеу уақыты басталды, ал жуық арада келетін жексенбілік заң кезінде жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақыты аяқталады.

Бұл тарихтың 2 520-дан басталып, 2 300-мен аяқталатын фрактал екендігін және сондықтан бұл тарихтың Уильям Миллердің түсінде бейнеленген пайғамбарлық тарихтың үшінші желісі екендігін білдіреді. 2 520 саны 1798 жылы, ал 2 300 саны 1844 жылы орындалды. Екі желі арқылы бейнеленген іс — Мәсіхтің Өзінің құдайлық болмысын біздің адамдық болмысымызбен біріктірудегі ісі. Бұл — күнәкарды әулиеге айналдыру, төменгі табиғаттың үстінен жоғары табиғатты өзінің заңды тағына қайта отырғызу ісі. Осы себептен адам денесіне денедегі әрбір жасушаны толықтай жаңғырту үшін 2 520 күн қажет, ал сол дененің өзі 23 еркек хромосомасы мен 23 әйел хромосомасының бірігуіне негізделген. Екеуі бірігіп тірі ғибадатхананы тудырады; ол “46” саны арқылы бейнеленеді, ал бұл 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі кезең, яғни Уильям Миллердің түсіндегі 1798 жылғы 2 520-дан 1844 жылғы 2 300-ге дейінгі кезең.

Уильям Миллердің түсі сондай-ақ назар аударарлық тағы бір фракталды да қамтиды. 11 қыркүйектен Жексенбілік заңға дейінгі кезең 1798 жылдан Жексенбілік заңға дейінгі кезеңнің, яғни 1798 жылдан 1863 жылға дейінгі кезеңнің фракталы болып табылады. 2023 жылдан Жексенбілік заңға дейінгі кезең 11 қыркүйектен Жексенбілік заңға дейінгі кезеңнің фракталы болып табылады, әрі Миллердің түсіндегі барлық желілердің барлығы өздерінің омегасы ретінде нұсқайтын тарих — осы. Бұл — бастапқы ақиқаттардың күннен он есе артық ұлғайтылатын кезеңі.

Екі сылдырмақ

1840-жылдары “bustle” сөзі (зат есім ретінде) әдетте қарқынды, қауырт не шулы әрекетті білдіретін; көбіне әбігер, толқу, асығыстық немесе мазасыздық реңкін қамтитын. Ол жандылыққа толы қозғалысты, абыр-сабырды немесе қарбаласып жүрісті — мейлі көпшілік арасында, үй ішінде, базарда, не белгілі бір оқиға барысында болсын — білдіретін. Сондықтан Миллердің түсіндегі “bustle” дәл сол сәтте болып жатқан әрекеттің дереу туындаған қарбаласын, толқуын немесе шұғыл шаруасын — қазіргі жағдайдың не мезеттің өткінші дүрлігісін яки абыр-сабырын — сипаттайтын еді.

Миллер былай дейді: «Содан кейін ол топырақ пен қоқысты, жалған асыл тастар мен қолдан жасалған тиындарды сыпырып тастағанда, олардың бәрі бұлттай көтеріліп, терезеден шығып кетті, әрі жел оларды алып ұшты. Әбігердің арасында мен көзімді бір сәтке жұмдым; көзімді ашқанымда, қоқыстың бәрі жоғалып кеткен еді».

«Абал-сабалас» Миллердің түсінде екі сәтті айқындайды: біріншісі — халық асыл тастарды жан-жаққа шашып жатқан кезде, ал екіншісі — шаң сүрткіш ұстаған адамның терезелерді ашып, жалған асыл тастарды сыпырып шығара бастаған кезінде. Бірінші, альфа абал-сабаласы — асыл тастардың жабылып қалуы, ал екінші, омега абал-сабаласы — асыл тастардың қайта қалпына келтірілуі. Сол абал-сабала кезінде Миллер көзін жұмды. Миллер

1849 жылы мәңгілік тыныштыққа қойылды — дәл сол мезетте Мәсіх Өз халқының қалдығын жинау үшін қолын екінші рет созып жатқан еді. Содан кейін Миллер көзін жұмды, ал 1850 жылы оның ақиқаттары Хабаккуктың аянды жазып, оны анық ету туралы әмірінің орындалуы ретінде қайтадан үстелге қойылды. Сол абал-сабала кезеңінде Миллер көзін жұмады, ал оянғанда асыл тастардың қайта қалпына келтірілу үдерісі жүріп жатады.

Оның түсіндегі екінші дүрлігу жүз қырық төрт мыңның туы қайта тіріліп, тазартылып, пәк етіліп жатқан кезде орын алады; осы туды Зәкәрия тәж үстіндегі асыл тастар ретінде таныстырады.

Сол күні олардың Құдайы Жаратқан Ие оларды Өз халқының отары ретінде құтқарады; өйткені олар Оның жерінің үстінде ту іспетті көтерілген тәж тастары сияқты болады. Өйткені Оның ізгілігі қандай ұлы, сұлулығы қандай асқақ! Астық жас жігіттерді шаттандырады, ал жаңа шарап қыздарды қуантады. Көктемгі жаңбыр уақытында Жаратқан Иеден жаңбыр сұрандар; сонда Жаратқан Ие жарқыраған бұлттар жасап, оларға нөсер жаңбыр береді, әркімге егістікте шөп береді. Өйткені тәңіршіктер бос сөз сөйледі, сәуегейлер өтірік көрді, жалған түстер айтып, бекер жұбатты; сондықтан олар отардай тозып кетті, шопан болмағандықтан азап шекті. Менің қаһарым шопандарға қарсы тұтанды, мен текелерді жазаладым; өйткені Әскерлердің Иесі Жаратқан Ие Өз отары — Яһуда әулетіне назар аударып, оларды шайқастағы Өзінің айбынды тұлпарына айналдырды. Зәкәрия 9:16–10:3.

«Оның халқының отары» — әрі бір ту, әрі тәж үстіндегі тастар (асыл тастар). Оның халқының отары соңғы жаңбыр кезінде айқындалады, өйткені әмір — соңғы жаңбыр уақытында соңғы жаңбырды сұрау. Бұл отар Еремияның көне жолдарының жолымен емес, өз жолдарымен кеткен «отарға» қарама-қарсы қойылады. Соңғы жаңбыр уақытында Оның отары болып табылатын асыл тастар шайқаста Оның көркем тұлпары болады. Сол «көркем тұлпар» — жеңімпаз қауым, алғашқы мәсіхшілік қалыңдықта бейнеленген; ол алғашқы мөр кезеңінде жеңіп шығу және жеңу үшін аттанып шыққан ақ ат ретінде Петір арқылы рәмізделген.

Мен Тоқтының мөрлердің бірін ашқанын көрдім; сонда төрт тіршілік иесінің біреуінің күн күркірегендей үнмен: «Кел де, көр», — дегенін естідім. Қарасам, міне, ақ ат; оның үстінде отырғанның қолында садақ бар екен, оған тәж берілді; сөйтіп ол жеңіспен шығып, жеңу үшін аттанды. Аян 6:1, 2.

Сондықтан Петір жаңбырдың төгілуінің Елуінші күндік құйылуы кезіндегі елшілердің алғашқы мәсіхшілік шіркеуінің символы, сондай-ақ Елуінші күндік құйылу арқылы бейнеленген кейінгі жаңбыр кезіндегі соңғы мәсіхшілік шіркеуінің де символы болып табылады.

Сонда мен көктің ашылғанын көрдім, міне, ақ ат; ал оның үстінде отырған Адал әрі Шынайы деп аталды, әрі Ол әділдікпен соттайды және соғысады. Оның көздері от жалынындай еді, ал басында көптеген тәждер болды; әрі Оның Өзі ғана білетін, жазылған бір есімі бар еді. Ол қанға малынған киім киіп алған еді; және Оның есімі Құдай Сөзі деп аталады. Көктегі әскерлер Оған ақ аттарға мініп ерді, өздері ақ әрі таза

жұқа зығыр матадан киінген еді. Аян 19:11–14.

Ақ аттар Мәсіхтің Езекиел 37-та қайта тірілетін әскерін білдіреді; олар — жеңімпаз шіркеу, әрі олар тәждегі асыл тастар, өйткені Мәсіх кеш жауын уақытында Өзінің ұлылық патшалығын орнатады. Өз патшалығының өкілдері ретінде жүз қырық төрт мың адам 2 300 күннің аяқталуында қабылдайтын патшалықтың нышаны болып табылатын тәждің үстіндегі асыл тастар болып табылады; бұл аяқталу 1844 жылғы 22 қазан да болған және жексенбілік заң кезінде тағы да болады. Ақ аттардан тұратын сол патшалық аспанның терезелері ашылған кезде, кеш жауын барысында көтеріледі, өйткені Жохан аспан ашылғанда ақ атты көрді.

1849 жылғы альфа абыр-сабырында Миллер аз ғана сәтке өлім ұйқысына кетті. Миллер Ілияс еді, ал Ілияс 2020 жылғы 18 шілдеде қайтыс болды, әрі омега абыр-сабырына жеткенге дейін 1 260 күн бойы көшеде жатты, содан кейін оятылды. Оның оянуы көктің терезесін қоқысты сыпырып шығару үшін ашқан шаң-тозаң сыпырғыш адам келген сәтпен белгіленеді. Ақ аттардың әскері көктің терезесі ашылған кезде көтеріліп шығады, ал бұл орын алғанда шынайы мен жалғанның арасындағы айырылу айқындалады. Сол айырылу Малахи кітабында да көрсетілген.

Барлық ондықтарыңды қамбаға әкеліндер, сонда Менің үйімде ас болсын, әрі осымен Мені қазір сынап көріңдер, — дейді Әскерлердің Жаратушы Иесі, — егер сендер үшін көктің терезелерін ашып, сыйғызуға орын жетпейтіндей етіп, үстілеріңе батаны төкпесем. Малахи 3:10.

Пайғамбарлардың рухтары пайғамбарларға бағынады, ал Аян кітабындағы Жохан, Миллердің түсі және Малахи көктің терезелері ашылатын уақытқа үш куәлік береді. Миллердің түсінде бұл «кел де көр» деген шақырудың омегасында болады. Альфадағы абыр-сабыр шашырау басталған кезде еді, ал омега — жиналу басталатын кез.

Миллердің түсіне одан әрі тереңдеместен бұрын, біз Джеймс Уайттың осы түс жөніндегі түсіндірмесін қосуды қалаймыз. Джеймс Уайт шынайы асыл тастарды Құдайдың шынайы халқымен, ал жалған асыл тастарды зұлымдармен теңестіреді. Ал мен асыл тастарды адасушылыққа қарсы қойылған ақиқаттар ретінде түсінемін. Асыл тастар да, жалған асыл тастар да — екеуі де адасушылық пен жалған хабаршыларға қарсы қойылған хабар мен хабаршылар болып табылады.

«МИЛЛЕР БАУЫРДЫҢ ТҮСІ»

«Төмендегі түс Advent Herald басылымында бұдан екі жылдан астам уақыт бұрын жарияланған болатын. Сол кезде мен оның өткен екінші келу жөніндегі тәжірибемізді айқын түрде бейнелейтінін, әрі Құдай бұл түсті бытырап жүрген отардың игілігі үшін бергенін көрдім.

«Жаратқан Иенің ұлы да қорқынышты күнінің жақындап келе жатқанын білдіретін белгілердің қатарына Құдай түстерді де орналастырған. Қараңыз: Joel 2:28–31; Acts 2:17–20. Түстер үш жолмен келуі мүмкін; біріншіден, “істің көптігінен”. Қараңыз:

Ecclesiastes 5:3. Екіншіден, Шайтанның арам рухы мен алдауына түскендер оның ықпалы арқылы түс көруі мүмкін. Қараңыз: Deuteronomy 8:1–5; Jeremiah 23:25–28; 27:9; 29:8; Zechariah 10:2; Jude 8. Үшіншіден, Құдай әрдайым Өз халқын періштелер мен Киелі Рухтың әрекеті арқылы келетін түстер арқылы азды-көпті үйретіп келген және әлі де үйретіп келеді. Ақиқаттың анық нұрында тұрғандар Құдай оларға түс берген кезде оны танитын болады; сондайлар жалған түстер арқылы алданбайды да, теріс жолға түсірілмейді.»

“Ол былай деді: Енді Менің сөздерімді тыңдаңдар; араларыңда пайғамбар болса, Мен, Жаратқан Ие, оған аянда Өзімді танытамын және оған түсінде сөйлеймін’. Руларды санау 12:6. Жақып: ‘Жаратқан Иенің періштесі маған түсімде сөйледі’, — деді. Жаратылыс 31:2. ‘Сириялық Лабанға Құдай түнде түсінде келді’. Жаратылыс 31:24. Жүсіптің түстерін [Жаратылыс 37:5–9] оқыңдар, содан кейін олардың Мысырда қалай орындалғаны туралы қызықты оқиғаны оқыңдар. ‘Гибеонда Жаратқан Ие Сүлейменге түнде түсінде көрінді’. Патшалықтар туралы 1-жазба 3:5. Даниял кітабының екінші тарауындағы ұлы да маңызды мүсін де, сондай-ақ жетінші тараудағы төрт хайуан және тағы басқалар да түс арқылы берілді. Ирод сәби Құтқарушыны өлтірмек болғанда, Жүсіпке түсінде Мысырға қашу туралы ескертілді. Матай 2:13.”

““Соңғы күндерде былай болады, — дейді Құдай, — Өз Рухымнан барлық тән иелерінің үстіне төгемін; сонда ұлдарың мен қыздарың пайғамбарлық айтады, жас жігіттерің аяндар көреді, қарттарың түстер көреді.’ Елшілердің істері 2:17.

«Пайғамбарлық дарыны, түстер мен аяндар арқылы, мұнда Киелі Рухтың жемісі болып табылады және соңғы күндері белгі құрайтындай дәрежеде жеткілікті түрде көрініс табуға тиіс. Ол Ізгі хабар шіркеуінің дарындарының бірі болып табылады. »

«Ол біреулерді елшілер, біреулерді ПАЙҒАМБАРЛАР, біреулерді ізгі хабар таратушылар, ал біреулерді бақташылар мен ұстаздар етіп берді; қасиеттілерді кемелдендіру үшін, қызмет ісі үшін, Мәсіхтің денесін нығайту үшін». Ефестіктерге 4:11, 12.

“Құдай шіркеуде кейбіреулерді, әуелі елшілер, екіншіден ПАЙҒАМБАРЛАР етіп тағайындады”, т.б. 1 Қорынттықтарға 12:28. “ПАЙҒАМБАРЛЫҚТАРДЫ менсінбеңдер.” 1 Салониқалықтарға 5:20. Сондай-ақ Елшілердің істері 13:1; 21:9; Римдіктерге 7:6; 1 Қорынттықтарға 14:1, 24, 39 қараңыз. Пайғамбарлар немесе пайғамбарлықтар Мәсіхтің шіркеуін нығайту үшін берілген; әрі Құдай Сөзінен олардың ізгі хабар таратушылар, бағушылар және ұстаздар тоқтайтын уақыттан бұрын тоқтауы тиіс екендігін дәлелдейтін ешбір айғақ келтіру мүмкін емес. Бірақ қарсы уәж айтушы: “Жалған аяндар мен түстер соншалықты көп болды, сондықтан мен мұндай нәрселердің ешқайсысына сене алмаймын”, — дейді. Шынында, Шайтанның да өзінің қолдан жасаған жалғаны бар. Оның әрдайым жалған пайғамбарлары болған, және, сөзсіз, алдау мен салтанатының осы соңғы сағатында біз оларды қазір де күтуімізге болады. Осындай ерекше аяндарды жалғанының бар болғаны үшін теріске шығаратындар, дәл сондай орынды түрде тағы бір қадам алға барып, Құдай адамға түс не аян арқылы Өзін ешқашан ашпады деп те теріске шығара алар еді, өйткені қолдан жасалған жалған әрдайым

болған.

«Түстер мен аяндар — Құдайдың Өзін адамға танытқан құралы. Осы құрал арқылы Ол пайғамбарларға сөйледі; Ол пайғамбарлық дарынды Ізгі хабар қауымының дарындарының қатарына қосты және түстер мен аяндарды “СОҢҒЫ КҮНДЕРДІҢ” өзге белгілерімен бірге қатарлады». Аумин.

«Жоғарыдағы ескертпелердегі менің мақсатым қарсылықтарды Киелі жазбаға сай түрде жою және оқырманның санасын төмендегіні қабылдауға дайындау болды.»

«УМ. МИЛЛЕР,

«Лоу-Хэмптон, Нью-Йорк, 1847 жылғы 3 желтоқсан.» Джеймс Уайт, «Миллер бауырластың түсі», 1–6.

«1. “Сандық” Иеміз Иса Мәсіхтің екінші келуіне қатысты Киелі кітаптың ұлы ақиқаттарын білдіреді; бұл ақиқаттар дүниеге жариялау үшін Миллер бауырға берілді.

«2. “Қоса берілген кілт” оның пайғамбарлық Сөзді түсіндіру тәсілі еді — Жазбаны Жазбамен салыстыру — Киелі кітаптың өзі өзіне түсіндірмеші. Осы кілтпен Миллер бауырымыз “сандықты”, яғни Мәсіхтің келуі туралы ұлы ақиқатты, дүниеге ашты.

«3. Сандықшада «әртүрлі орындарына сондай әсем етіп орналастырылған» «әр алуан және әртүрлі көлемдегі» «асыл тастар, алмастар және т.б.» Құдайдың балаларының [Малахи 3:17], яғни барлық шіркеулерден және өмірдің дерлік әрбір дәрежесі мен жағдайынан болып, келу сенімін қабылдаған және қасиетті ақиқат ісінде өз орындарында батыл ұстанымда тұрғаны көрінген адамдардың бейнесі болып табылады. Осы тәртіппен ілгерілеп, әрқайсысы өз міндетіне ден қойып, Құдайдың алдында кішіпейілдікпен жүрген кезде, «олар дүниеге нұр мен салтанатты шағылыстырды»; бұл тек елшілер дәуіріндегі қауыммен ғана теңестіріле алатын еді. Хабар [Аян 14:6, 7], бейне бір, желдің қанатымен тарағандай болды, ал «Келіндер, өйткені енді бәрі дайын» деген шақыру [Лұқа 14:17] күшпен және әсермен кең жайылды.»

«4. “Әуелде адамдар аздап қана келе бастады, бірақ кейіннен қалың топқа айналды”. Ағайын Миллер мен тағы өте аздаған өзге адамдар келу туралы ілімді алғаш уағыздағанда, оның әсері тым мардымсыз болды да, соның ықпалымен өте аз ғана адам оянды; бірақ 1840 жылдан 1844 жылға дейін, ол қай жерде уағыздалса, бүкіл қауым дүр сілкінді.

«5. Ұшып бара жатқан періште [Аян 14:6–7] мәңгілік ізгі хабарды алғаш уағыздай бастағанда: “Құдайдан қорқындар және Оған ұлылық беріндер; өйткені Оның сотының сағаты жетті”, — деп, көпшілік Исаның келуін және қалпына келтіруді ойлап, зор қуанышпен шаттанды; бірақ кейінірек солардың өздері аз ғана уақыт бұрын өздерін қуанышқа бөлеген ақиқатқа қарсы шығып, оны келемеждеп, мазақ етті. Олар асыл тастарды мазалап, бытыратып жіберді. Бұл бізді 1844 жылдың күзіне, бытырау уақыты басталған кезеңге алып келеді.

«Мұны есте сақтандар: зергерлерді мазалап, бытыратып жібергендер — бір кезде “қуаныштан шаттана айқайлағандардың” өзі еді. Ал 1844 жылдан бері отарды соншалықты пәрменді түрде бытыратып, оларды адастырғандар — бір кезде ақиқатты уағыздап, соған қуанған, бірақ содан бері Құдайдың ісін де, өткен адвенттік тәжірибеміздегі пайғамбарлықтың орындалуын да жоққа шығарғандардың өзі.»

«6. Шынайылардың арасына шашылған “жалған асыл тастар мен қолдан жасалған тиын” 1844 жылдан бері есік жабылғаннан кейінгі жалған дінге келгендерді, яғни “жат балаларды” [Hosea 5:7], анық бейнелейді.

«7. “Лас, жоңқа, құм және әр алуан қоқыс” 1844 жылдың күзінен бері екінші келу іліміне сенушілердің арасына енгізілген сан алуан әрі көп қателіктерді бейнелейді. Мұнда мен олардың бірнешеуіне тоқталамын.

«1. Кейбір “қойшылардың” Түн ортасындағы айқай жарияланғаннан кейін бірден тәкаппарлықпен ұстанған бағыты — жетінші ай қозғалысына ілескен Киелі Рухтың салтанатты түрде жібітуші күші месмерлік ықпал болды дегені. Джордж Сторрс осындай ұстанымды алғашқылардың бірі болып қабылдады. Оның 1844 жылдың соңғы бөлігінде Нью-Йорк қаласында сол кезде жарияланған Midnight-Cry басылымындағы жазбаларын қараңыз. Дж. В. Хаймс 1845 жылдың көктемінде Олбани конференциясында жетінші ай қозғалысы жеті фут тереңдікке дейін месмеризм тудырды деді. Мұны маған сонда болып, сол сөзді естіген бір адам айтты. Жетінші айдың айқайына белсене қатысқан өзге біреулер содан бері ол қозғалысты Ібілістің ісі деп жариялады. Мәсіх пен Киелі Рухтың ісін Ібіліске телу Құтқарушымыздың күндерінде Құдайға тіл тигізу болған, қазір де солай. 2. Белгілі бір уақытқа қатысты жасалған көптеген тәжірибелер. 2300 күн 1844 жылы аяқталғаннан бері, олардың біту мерзімі ретінде әртүрлі адамдар тарапынан біршама көп уақыттар белгіленді. Осылай ету арқылы олар “межелерді” жылжытып, бүкіл адвент қозғалысының үстіне қараңғылық пен күмән түсірді. 3. Барлық қиялдары мен шектен шығуларымен қоса спиритизм. Өлімнің сұмдық ісін жүзеге асырған Ібілістің бұл айналасы “жоңқа” және “әр алуан қоқыс” арқылы өте орынды бейнеленген. Спиритизмнің уын жұтып қойғандардың көбі біздің өткен адвенттік тәжірибеміздің ақиқатын мойындады, әрі осы жайттың салдарынан көптеген адамдар 1843 және 1844 жылдардағы ұлы адвент қозғалыстарын Құдай басқарды деп сенудің табиғи жемісі спиритизм екеніне сендірілді. Петір “өздерін сатып алған Иені де теріске шығарып, жойқын бидғаттарды енгізетіндер” туралы айта келіп: “СОЛАРДЫҢ СЕБЕБІНЕН АҚИҚАТ ЖОЛЫНА ТІЛ ТИГІЗІЛЕТІН БОЛАДЫ”, — дейді. 4. С. С. Сноудың өзін “Ілияс пайғамбармын” деп жариялауы. Бұл адам өзінің оғаш әрі жүгенсіз жолында осы өлім ісінде өз рөлін де атқарды, ал оның жүрісі көп адал жандардың санасында күтіп тұрған әулиелерге тән шынайы ұстанымға күмән мен жеккөрушілік туғызуға бейім болды.»

«Қателіктердің бұл тізіміне мен тағы да көп нәрсені қоса алар едім, мысалы, Аян 20:4, 7-дегі өткен замандағы «мың жылды», Аян 7:4; 14:1-дегі 144 000-ды, Мәсіхтің қайта тірілуінен кейін «орнынан тұрып, қабірлерден шыққандарды», ешбір еңбек етпеу туралы ілімді, нәрестелердің жойылуы туралы ілімді, және т. б., және т. б. Бұл

кателіктер соншалықты тынымсыз таратылып, күтіп тұрған отарға зорлықпен таңылған еді, сондықтан Миллер бауырлас түсті көрген уақытта шынайы асыл тастар «көзден таса етілген» болатын, әрі пайғамбардың сөздері қолдануға келетін еді: — «Сонда сот кері бұрылып кетті, әділдік болса алыста тұр», және т. б., және т. б. Қараңыз: Ишая 56:14.»

«Сол уақытта елде қазіргі ақиқаттың ісін жақтаған бірде-бір адвентистік басылым жоқ еді. “Day-Dawn” кішкентай отардың шынайы ұстанымын қорғаған соңғысы болды; бірақ Иеміз Миллер бауырға осы түсті берместен бірнеше ай бұрын оның ғұмыры үзілді; әрі өзінің соңғы жантәсілім арпалысында қажыған, күрсінген әулиелерді олардың түпкілікті азат етілетін уақыты ретінде 1877 жылға, яғни сол кезде болашақтағы отыз жылға, нұсқады. Қасірет! қасірет! Осы жай-күйдің мұншалық мұндылығына Миллер бауырдың түсінде “отырып алып жылағанына” таңданудың қажеті жоқ.»

«8. Сандықша Матай 25:1–11-дегі он қыз туралы астарлы әңгімеде айқын көрсетілгендей, Миллер бауырлас дүниеге жариялаған келу ақиқатын білдіреді. Біріншісі — уақыт, 1843 жыл; екіншісі — кідіріс уақыты; үшіншісі — 1844 жылғы жетінші айдағы түн ортасындағы айқай; төртіншісі — жабық есік. 1843 жылдан бері Екінші Келу басылымдарын оқыған ешкім де Миллер бауырластың келу тарихындағы осы төрт маңызды тармақты жақтағанын теріске шығара алмайды. Осы үйлесімді ақиқат жүйесі, немесе «сандықша», өз тәжірибелерін теріске шығарып, Миллер бауырласпен бірге өздері дүниеге соншалық батылдықпен уағыздаған ақиқаттардың өзін жоққа шығарғандар тарапынан бөлшектеліп, қоқыстың арасына шашылып тасталды.»

«9. «Кір-қоқыс сыпырғышы» бар адам үшінші періштенің хабарымен [Аян 14:9–12] ашылып көрсетілген қазіргі ақиқаттың айқын нұрын бейнелейді; сол нұр қазір қалдықтың арасындағы адасуларды тазалап алып тастауда. Қазіргі ақиқат ісі 1848 жылдың көктемінде қайта жандана бастады, және сол уақыттан бері осы күнге дейін өрлеп, күшейіп келеді. «Кір-қоқыс сыпырғышы» қозғалыста болды, ал адасулар ақиқаттың айқын нұрының алдында ғайып болып жатты; аз ғана уақыт бұрын қараңғылық пен адасудың астында қалып, көзден таса болған асыл зергерлік тастардың кейбірі енді қазіргі ақиқаттың айқын нұрында тұр.»

«Асыл тастарды іріктеп шығару және адасушылықты тазарту ісі тез қарқын алып келеді және әулиелердің бәрі түгел іздестіріліп табылып, тірі Құдайдың мөрін алғанға дейін барған сайын арта түскен құдіретпен жалғаса бермек. Мұны Езекиелдің отыз төртінші тарауымен салыстырыңыз, сонда Құдайдың 1844 жылдан бергі осы қараңғы да бұлтты күні бытырап кеткен Өз отарын жинауға уәде еткенін көресіз. Иса келмей тұрып, «кішкентай отар» «сенім бірлігіне» жиналатын болады. Иса қазір «Өзіне игі істерге құлшына ынталы ерекше бір халықты» тазартып жатыр, ал Ол келгенде Өзінің «дақсыз, әжімсіз, яки сондай бірдеңесі жоқ қауымын» табады. «Күрегі Оның қолында, Ол қырманын әбден тазартып, бидайын қамбасына жинайды, т.б.» Матай 3:12.»

«10. Шашырап кеткен “асыл тастар”, “гауһарлар” мен тиындар жиналған, “алдыңғысынан әлдеқайда үлкен әрі көркем екінші ‘сандық’” тірі қазіргі шындықтың кең өрісін бейнелейді; сол өріске шашырап кеткен отар, яғни тірі Құдайдың мөрі бар 144 000-ның бәрі жиналады. Қымбат гауһарлардың бірде-бірі қараңғылықта қалмайды.

Олардың кейбірі түйреуіштің ұшындай ғана кішкентай болса да, олар елеусіз қалдырылмайды және Құдай Өзінің асыл тастарын жинап жатқан осы күні тыс қалдырылмайды. [Малахи 3:16–18] Ол Лұтты Содомнан алып шыққанындай, Өз періштелерін жіберіп, оларды асықтырып алып шыға алады. “Жаратқан Ие жерде қысқа іс жасайды”. “Ол оны әділдікпен қысқартады”. Қараңыз: Римдіктерге 9:28». James White, Footnotes to Brother Miller’s Dream.